

Prižgali smo svečice ter zapeli »O jaselce ljube, kako ste lepe!« Čisto prav je naša čuvstva razodevala pesemca, kajti nismo se jih mogli dovolj nagledati ter jih zadostno občudovati. Pred jaselcami smo naredili tudi sklep, da naj ta ljubezen, ki smo jo darovali božjemu Detetu pred božičem, med letom raste bolj in bolj, ter smo molili z iskrenim srcem:

Majhno moje je srce,
vanje nihče drug ne sme
kakor božje Detece.

J. E. Bogomil:

Deset vprašanj.

5. Kaj najrajši berete?

Zima je. Večeri so dolgi, dnevi so mrzli, po sobah je pa lepo toplo. In take večere vas gledamo v duhu, kako posedate okrog mize, pred vami pa leže knjige, in vi gledate vanje, listate po njih, hitro, hitreje, najhitreje.

In kaj berete?

»Jaz se najrajši učim,« zatrjuje Milka. Zadedli bomo pravo, če zatrdimo, da res gleda Milka najrajši v šolske knjige.

»Učim, učim,« nerga Francelj. »Jaz pa rajši prebiram povesti. Kako so lepe! Kar nehati ne morem.«

»Oh, ta fant!« zatrjuje njegova mama, »največkrat zaspi pri knjigi. Kar odnesti ga moram v posteljo. Zjutraj pa spet: prva pot h knjigi.«

»Kaj povesti,« se usti Janko. »V povestih je vse zlagano. Ni vredno, da bi jih bral. Ali — zgodovina — zgodovinski junaki — zgodovinski dogodki — vojske! To je kaj vredno!«

Pa ga brž poseka Francka: »Ti pa tvoji zgodovinski junaki! Tepli so se, kregali so se in morili so se. Ali je to lepo? Jaz pa vzamem v roke knjigo lepih pesmi, pa jih počasi berem. Nekatero znam na pamet in še zapeti. Pa imam svoje veselje zraven. In še drugi me radi poslušajo.«

»Oh, kaj imaš od tega?« se povzdiguje Milko. »Jaz pa najrajši berem knjige o svetu. Berem, kakšna so mesta na Angleškem, kaj pridelujejo na Francoskem, vem, kakšne so ladje, ki vozijo v Ameriko. Ko bom velik, bom šel pa vse to sam pogledat. Pa bom prišel nazaj domov bogat in lepo oblečen.«

»Bogat pa že, bogat,« mu oponaša Marica. »Saj boš vse zapravil, če boš hodil po svetu. Jaz pa rada berem računске knjige, pa vidim, kako se denar množi, če ga naložim v hranilnico; pa vem, kako se prodaja žito, poljski in vrtni pridelki, živina in perutnina. Veš, to je nekaj! Denar — sveta vladar.«

»Ti si pa preveč na denar,« modruje Peter. »Jaz pa najrajši berem knjige, ki uče o umnem gospodarstvu, o kmetijstvu, o živinoreji, o travnikih, o vinogradih. Ko bom velik, bom pa tako ravnal, kakor me uče po knjigah, pa bom kmalu bolj bogat kakor vsi vi.«

»Meni se pa ne ljubi dosti brati,« se vtakne vmes Pavle. »Najrajši še pogledam v časopise, pa vidim, koliko se zgodi nesreč, in sem vesel, da sem doma.«

No, zdaj pa pogledjte vse te odgovore in pogovore! Vsak ima svoje misli, vsak svoje veselje. Prav pa bo, če boste radi prebirali knjige z različno vsebino. Ne samo pesmi, ne samo povesti, ne samo zgodovine, ampak tudi še kaj drugega koristnega.

Pa tudi na katekizem, na Zgodbe sv. pisma nikar ne pozabite! Radi prebirajte knjige o cerkvenih praznikih in o svetnikih. Tudi to je lepo in primerno branje. In še mnogo drugega.

Povemo vam pa, da je med knjigami tudi mnogo slabih, kakor je med gobami mnogo strupenih. Strupenih gob ne pokušaš. Rajši verjameš tistim, ki ti povedo, katera goba je strupena, katera pa ni. In prav je tako. S strupenimi gobami bi si prizadel telesno smrt. S slabimi knjigami pa gotovo dušno smrt.

Če te vzgojitelji in predstojniki svare pred slabimi knjigami, verjemi jim! Iz ljubezni do tebe te svaré.

Kdor mnogo bere, in zlasti če bere pri slabi razsvetljavi, mu oko jame pešati. Škoda pa, če bi te po slabih knjigah začela boleti še glava in bi oslabeledo tvoje srce...